

Een wandeling met André Rouvoet,

voorzitter Zorgverzekeraars Nederland

Stipt op tijd arriveert André Rouvoet bij de pannenkoekenboerderij in Wassenaar. “Ik kleed me nog even snel om, want we gaan toch wel flink wandelen, hè?” Het is een mooie zomerse dag als de voorzitter van Zorgverzekeraars Nederland (ZN) een half jaar na zijn aantreden mee wandelt. Een gesprek over Zorgverzekeraars Nederland, de politiek, het leven erna en ernaast.

De openingszin van André Rouvoet is: “Zorgverzekeraars zijn eigenlijk geen financiële dienstverleners. Een zorgverzekeraar heeft weinig speelruimte en moet ieder risico accepteren, maar moet ook kostenbewust en efficiënt opereren op het snijvlak van publiek en privaat.” De oud-minister en oud-vicepremier zit al helemaal in zijn nieuwe rol. Terwijl we in het prachtige natuurgebied Meijndel bij Wassenaar wandelen richting de zee: “Ik ben eerlijk gezegd geen wandelaar. Als minister lukte het met moeite om eenmaal per week op vrijdagochtend een uurtje aan fitness te doen. Vroeger heb ik veel gevoetbald en ik wil nu weer een hardloopschema opstellen. En met mijn vrouw heb ik veel gedanst, we hebben zelfs ‘goud met ster’, dat zouden we eigenlijk weer moeten oppakken.” Heeft hij nu meer tijd voor zichzelf en zijn gezin? Rouvoet bevestigt:

“In het politieke bestaan ben je blij als je de oudenavonden af en toe kunt bijwonen. Ik werk nu geen tachtig tot honderd uur per week meer, nee. Kort na mijn afscheid van de politiek, in mei 2011, zijn wij verhuisd. Dat was toen een mooi ‘project’ waar ik echt de zomer wel mee doorkwam. Ik ben niet in een gat gevallen daardoor. Net toen ik dacht dat ik weer aan de slag moest, werd ik gebeld. Natuurlijk werk ik nu ook hard. Ik werk gemiddeld zo’n drie dagen per week voor Zorgverzekeraars Nederland en heb daarnaast een aantal bestuursfuncties en toezichthoudende rollen en houd lezingen.” Toch komt hij nog niet echt toe aan het lezen van een boek: “Ik las vroeger heel veel, maar ik moet, zo lijkt het, weer opnieuw leren om de rust te vinden om een boek te lezen, mijn leven ‘adjusten’ aan dit nieuwe ritme.” Zelfs op de zondag, in huize Rouvoet een dag van rust, lukt dat nog niet: “Ik merk dat ik dan toch vaak de kranten pak, al is het steeds vaker ook weer een boek dat ik al heel lang heb liggen. Zo las ik onlangs het boek van Tomas Ross, *De hand van God*, een thriller over de bedreigingen aan het adres van Ayaan Hirsi Ali.”

Private ondernemingen

Hij is nu een half jaar actief als voorzitter van Zorgverzekeraars Nederland als opvolger van Hans Wiegel. Hoe heeft hij die periode besteed? Stevig doorwandeling: “Ik ben bij alle zorgverzekeraars op bezoek gegaan, heb veel van gedachten gewisseld met mijn medebestuurders, heb veel interne overleggen georganiseerd om een beeld te krijgen of aan te scherpen. Kijk, de zorgverzekeraars zijn private ondernemingen binnen een publieke context. Dat maakt het niet eenvoudig opereren. In 2006 is de huidige situatie gecreëerd. Ik wil bewaken dat de zorgverzekeraars in staat zijn om als ondernemer te opereren binnen hun publieke taak.” Hij heeft goede ingangen in Den Haag. Wat is verder zijn toegevoegde waarde voor de sector? “Die contacten op het departement en in de politiek in brede zin zijn erg waardevol. Dat is uiteraard ook een deel van mijn toegevoegde waarde. Maar verder wil ik de rol van ZN en van de zorgverzekeraars ook breder bekend maken. We willen een bijdrage leveren aan het debat over de gezondheidszorg en de betaalbaarheid ervan, zonder op de stoel van

ANDRÉ ROUVOET

André Rouvoet (1962) studeerde rechten in Amsterdam en werd in 1985 fractiemedewerker voor de RPF in de Tweede Kamer. Van 1994 tot 2007 was hij lid van de Tweede Kamer, eerst namens de RPF en vanaf 2011 namens de ChristenUnie waarin de RPF en het GPV zijn opgegaan. In 2007 werd hij Minister van Jeugd en Gezin en was hij vicepremier. Sinds februari 2012 is hij voorzitter van Zorgverzekeraars Nederland en vervult hij diverse andere nevenfuncties. Rouvoet is getrouwd en heeft vier kinderen, drie dochters en een zoon. Hij woont in Woerden.

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

de politiek te gaan zitten. De politiek bepaalt of de rollator in het basispakket zit en of er eigen bijdragen worden betaald, niet de verzekeraar." Als minister en als fractieleider van de ChristenUnie had hij, ook vanuit partijpolitieke overtuiging, een mening over tal van zaken waar hij nu in zijn huidige rol mee te maken heeft. Is dat niet lastig? Rouvoet: "Nee, ik probeer daar zuiver in te zijn. In sommige standpunten ben ik iets opgeschoven, ook omdat ik er nu meer van weet, maar verder kan ik ook als voorzitter mijn opvattingen goed kwijt en op die manier bijdragen aan de discussie. Bovendien vinden wij als ZN niet zozeer iets van allerlei keuzes van de overheid, totdat ze het handelen en de ruimte van de zorgverzekeraars raken."

Jeugd

Zijn grootvader had een groentewinkel in Hilversum waar ook zijn beide zoons werkten. 'Rouvoet bij de kei' is voor veel Hilversummers nog steeds een begrip. Later werd de vader van André Rouvoet directeur van een inkooporganisatie. Het was nooit de bedoeling dat een van de vier kinderen de zaak zou overnemen. "Ik was de enige die ging studeren. Ik ben tijdens mijn studie op kamers gaan wonen in Hilversum, waar ik actief was in de kerkelijke jeugdverenigingswereld. Achteraf heb ik er wel spijt van dat ik geen lid ben geworden van een studentenvereniging in Amsterdam." Nog tijdens zijn studie ging hij aan de slag als medewerker bij de RPF-fractie, later op-

gegaan in de ChristenUnie. "Pas toen begon mijn politieke belangstelling. En die is niet meer weggegaan." Veel van de opvoeding van zijn kinderen – hij heeft drie dochters en een zoon – is op zijn vrouw, die als arts werkt, neergekomen. "Dat zijn wel offers. Het is fijn dat ik nu iets meer tijd heb voor mijn kinderen, ook al zijn ze nu groter. Maar ik kan nu met mijn dochter mee naar een informatiebijeenkomst op het hbo, en dat is heel waardevol." Maakt hij ook meer tijd voor vakanties? Terwijl we ons even oriënteren op de juiste route naar het startpunt: "Ik probeerde altijd ruimte voor vakantie in te boeken, maar dat was beperkt tot drie weken in de zomer. Er was zelden ruimte voor tussentijdse uitstapjes. Omdat we familie hebben in Canada, zijn we een aantal malen met het hele gezin naar Canada geweest, dan ben je echt weg..." Gaan de kinderen volgend jaar nog mee? Lachend: "De jongsten zijn 12 en 14, die zullen vast en zeker meegaan, de anderen zullen het laten afhangen van onze bestemming. Vorig jaar, in Frankrijk, zijn de oudste kinderen afwisselend gekomen op weg naar een andere vakantiebestemming." Het mooie weer geeft ons zeker een vakantiegevoel deze middag. Eenmaal aangekomen bij het vertrekpunt zetten we ons gesprek voort, waarna André Rouvoet zich snel weer omkleedt om naar een receptie op het Ministerie van OCW te gaan. ■